нїето, ѿ лицемѣрната кротость; и ѿ рабо-
лѣпность. Но потребно е на любезностите и
поздравленїята да сохраняваме всегда оумѣ-
реность, и да послѣдуваме на помѣстныте о-
бычаи, и да воздаваме всекому праведна та
похвала безъ ласкателство, а зарадъ насъ, и-
ли зарадъ нашыте вещи да не казуваме никогда
нито добро нито зло. Ако ли не, а то колко е
возможно помалку.

И това е все, що то е нужно за да се па-
зиме въ словата и разговорите: а непристойны-
те дела, кои то треба да избѣгаваме въ содру-
жествата, и да ги не правиме наипаче предъ
достопочтенны человѣцы, тыи са:

1. Да се не ѡблачиме и соблачиме, да се не ѡ-
пасуваме, да не ѡтресуваме прахъ та, да не
ѡтрыиваме каль та ѿ дрехите си и подѡбнаѧ.
2. Да не рѣжеме ногтыте си, или ѡгризуваме.
3. Да не благаме перстите въ оустата, или
въ носотъ, или когдато ѡтрыиваме сополѧтъ
си, да не загледуваме въ кърпата.
4. Да се не чешеме по главата, или по друго